

Dosarul nr.2ra-2223/16

Instanța de fond: Judecătoria Edineț – Gh. Bîrsan

Instanța de apel: CA Bălți – T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Anatolii Jurcov în pricina civilă la acțiunea lui Anatolii Jurcov împotriva Liliei Țurcan și Nicolae Titov privind încasarea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din data de 07 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

Anatolii Jurcov la data de 16 noiembrie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Liliei Țurcan și Nicolae Titov privind repararea prejudiciului moral în cuantum de 50 000 euro (f.d.2-3)

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că împreună cu Jurcov Vitalii au depus documentele pentru privatizarea apartamentului 20 din str. 31 August 1989, nr. 4/1, or. Dondușeni.

Prin hotărîrea din 12 iunie 2015 Oficiul Cadastral Dondușeni a refuzat în eliberarea documentelor necesare pentru înregistrarea și privatizarea apartamentului, motivîndu-și refuzul pe faptul că, apartamentul aparține altui proprietar, care a înregistrat dreptul în baza hotărîrii Judecătoriei Dondușeni din 06 septembrie 2004, prin care s-a recunoscut valabil contractul de vînzare- cumpărare a apartamentului nr. 20 din str. 31 August 1989, nr.4/1, or. Dondușeni, încheiat între Anatolii Jurcov și Nicolae Titov.

Menționează, că a contestat hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din data de 06 septembrie 2004, care prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 august 2011 a fost casată cu remiterea cauzei la rejudecare. În urma rejudecării, prin hotărîrea Judecătoriei Dondușeni din 04 decembrie 2012 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Titov ca fiind neîntemeiată (f.d. 28).

Fiindcă pînă la anularea hotărîrii Judecătorei Dondușeni din 06 septembrie 2004 apartamentul litigios a fost vîndut altei persoane, consideră că pîrîții l-au prejudiciat material și a solicitat de la ei o compensație bănească în sumă de 50 000 euro.

Prin hotărîrea Judecătorei Edineț din data de 29 februarie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Anatolii Jurcov ca fiind neîntemeiată (f.d. 70).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 17 martie 2016 Anatolii Jurcov a depus apel, prin care a solicitat anularea hotărîrii, emiterea unei hotărîri noi, prin care să fie încasată suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral (f.d.84-85).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 07 iunie 2016 s-a respins cererea de apel depusă de Anatolii Jurcov, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Edineț din data de 29 februarie 2016 (f.d. 129).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 26 iulie 2016 Anatolii Jurcov a depus recurs, prin care a solicitat casarea deciziei și hotărîrii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii (f.d. 145-146).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 07 iunie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal.

Recursul depus la data de 26 iulie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Anatolii Jurcov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Anatolii Jurcov asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Anatolii Jurcov inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Anatolii Jurcov împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2016 în pricina civilă la acțiunea lui Anatolii Jurcov împotriva Lilei Țurcan și Nicolae Titov privind încasarea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas